రంగికాడు

జీవితంలో ఆశయాలూ, హద్దులూ అతనికి లేవు. అవంటే అతనికి అర్థంకూడా తెలియదు

''అతనికి'' అని నే నుపయోగించి, గౌరవమయిన స్థానం ఇచ్చి నన్ను నేను అగౌరవ పరుచుకోవటం ఇష్టం లేదు.

వాడికి —

రంగిమీద వున్న ప్రేమ — కాదు కాదు ఇష్టం, ఇవన్నీ పెద్దమాటలతో వర్ణించడం చేతకాదు.

ఆ భావాన్ని వర్ణించడం కూడా చేత కాదు.

చిన్న హృదయం...చిన్న రూపం
వాడు మరుగుజ్జు రంగడు.

ఈ ఉపోద్ఘాతం ఇంతకన్నా మించితే వాడు పొడుగై పోతాడు. మరీ పొట్టిదై తే బాధపడతాడు.

* * *

''నాయకీ నాయకుల విరహం''...

— ''వివాహం.''

''శుభం...''

సినిమా వదిలారు. గట్టిగా ఆవులించాడు. గేటుకాడ రంగడు పైక్లాస్సు నుంచి, అందమైన జంట వస్తున్నారు కిలకిల నవ్వులతో — రెప్ప వాల్చకుండా చూశాడు.

— వెళ్ళిపోయారు.

మనస్సు కాసేపు కరకర ఈర్ష్య పడింది కడుపులో పేగులు ఒకసారి యేడ్చి నిద్రపోయాయి.

కాళ్ళను చకచకా మర్రిచెట్టు ధగ్గరకు కదిపాడు.

గుడ్డి దీపం ముందు నిద్రతో జోగుతున్నాడు బజ్జీల జోగయ్య.

కుక్క ఒకటి సానుభూతిగా ఆవులించి బజ్జీ నోట కరుచుకు పోయింది.

''జోగీ—జోగీ...''

విసుగుతో తట్టాడు రంగయ్య.

నన్ను అన్యాయం చేసిందా?

కె. హారిష్

"యేంద్రా పొట్టోడా - సినిమా వదిలేసిన్రా?"

—విసుక్కున్నాడు జోగి మంచి నిద్ర సడలినందుకు. –

"ఛీ - యెధవబేరం - సాయంత్రం నుంచీ పావలా అమ్మితే ఒట్టు - పాలు కాగి కాగి మరిగిపోయాయి"—

నాలుగు బజ్జీలుతీసి చేతిలో పెట్టాడు.

వాటిమీద విశ్రాంతిగా నిద్రపోతున్న ఈగలు విసుక్కుంటూ లేచి వెళ్ళాయి.

"మావా"

"ఊ—" విసుగ్గా ఫోజుపెట్టాడు టీ కలుపుతున్న జోగి.

"ఒక ముచ్చట సెబుదామనుకున్న - నిన్ను సూత్తుంటేనే భయమేత్తుండాది"

"సెప్పేదేదో సెప్పేడువ్ - నే తొందరగా పోవాలి."

—చెవిలో సగంకాల్చి దాచుకున్న బీడీతీసి రంగడి చేతిలోకి విసురుతూ—

"టీ బ్రహ్మాండంగాఉంది"—కాస్త జోగిని మెత్త బరుద్దామని.........

"మావా - మంచి అవసరమొచ్చింది. ఒక అయిదు రూపాయలు అప్పుకావాలి. ఆ బీడీకంపెనోళ్ళు. బోర్డులు మోసినందుకు పైసలింకా ఇవ్వలేదు"

"బాగుంది-బేరం లేక నే నేడుత్తుంటే...ఆ ఖాతా పైసలు ఒదిలియ్యి" పొయ్యి చల్లార్పి గోనెపట్టా పరిచాడు జోగి—నిద్రపోటానికి.

బీడీ ముట్టించాడు రంగడు.

వేడి వంటిని నింపుతుంది.

వెన్నెల చలిని రేపుతుంది.

భారంగానడిచాడు రంగడు గుడిసె వైపు.

* * *

పంచభూతాలకూ పూరిళ్ళంటే ప్రేమా, బీదలంటే ఆదరమూ—గోనె పట్టాలోదూరి పైకప్పునుంచి తొంగి చూసే చంద్రుడ్ని ఒక్కసారి తిట్టాడు రంగడు.

తనకి నిద్రపట్టక పోవడానికి ప్రథమ కారకుడు.

చల్లని గాలిలో ప్రక్కనున్న మురుగు కాల్వ వాసన ఒక్కసారి గుప్పుమంది—

—పోయింది.

— సినిమాలో డ్యాన్సు సీనూ--ఆరడుగుల పొడుగున ఉన్న విలనూ—బాక్సులో కూర్చొన్న అందమైన అమ్మాయీ — తొంగిచూస్తున్న చంద 'మామయ్యా'

'డిస్ట్రబింగ్ ఫ్యాక్టర్స్'

చిరిగి పోయిన దిండును ప్రక్కన పెట్టుకుని చెయ్యి వేసాడు.

రంగి నడుములా మెత్తగా తగిలింది — అని అనుకున్నాడు.

అనుభవించిన వేడినెత్తురు ఒక్కసారి ఒత్తుగా పారింది.

బుద్ధి కర్తవ్యాన్ని ఒక్కసారి గుర్తు చేసింది.

తను చీరె తేందే దానిముఖం చూడనని ప్రతిన చేసాడు. కొంటే ... మంచి చీరే కొనాలి ... సిల్కు చీరె. ఆ చీరెలో తన ప్రేమనంతా పొట్లం కట్టి యివ్వాలి.

* * *

పూర్తి వివరాలు తెలియని ఈ హీరోని గురించి మిమ్మల్ని ఇక విసిగించను.

నిద్రపట్టక దొర్లుతున్న అతను కాస్సేపటికి నిద్ర పోయాడనుకోండి. చీరె "యెట్టా" కొనాలో తెలియక ఆవేదన పడుతున్న అతని మనసుకు త్రోవ దొరికింది అనుకోండి.

అనుకుని సంతృప్తిపడే ఓపిక లేకపోతే అది ఈ కథలోని "తుక్కు సస్పెన్స్" అనుకోండి.

అనుకున్నారా? ఇక హీరోని గురించి చెప్తాను—కథా నాయకుడు అంటే హీరో మరుగుజ్జు, ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల మనిషి కాదు. నాలుగడుగుల మనిషి.

అతనికి ఒక వృత్తి లేదు. ఒకవేళ వుంటే నాకు తెలియదు.

అతనికి విచిత్రంగా రంగులు పూసి— మనిషి చుట్టూ బోర్డులు తగిలించి — ప్రచారానికి బజారులో ఊరేగిస్తూ వుంటారు, బీడీకంపెనీవాళ్ళూ — స్టంట్ పిక్చర్లవాళ్లూ. అంతేకాక అతను సినిమా హాల్లో కుర్చీలగేటువద్ద టిక్కెట్లు వసూలు చేస్తుంటాడు.

బస్సుస్టాండులో పెట్టెలు మోస్తాడు—

ఇవేమీ చేయకపోతే అడుక్కుంటూ వుంటాడు—

అతను రోడ్లమీద జనానికి ఒక 'హాబీ'.

రోడ్డు మధ్య అతను పోతుంటే అటూ ఇటూపోయే జనం ఆ విచిత్ర సృష్టిని వింతగా చూస్తూ వుంటారు.

హాస్య ప్రియులు ఛలోక్తులు విసురుతుంటారు — అతని మీద.

వేదాంతులు 'ఔరా! భగవంతుడు లీలామయుడు'—అని ముక్కుమీద వేలు వేసుకుంటారు.

అందరికీ విచిత్రంగా కన్పిస్తుండబట్టే, తిండిలేని రోజు అడుక్కున్నా పొట్టకిసరిపడ డబ్బులు పడతాయి అతనికి.

ప్రక్కన రెండుకళ్ళూ పోయిన గుడ్డివాడున్నా — విచిత్రంగా కనిపించే మరుగుజ్జుకు ముందు డబ్బులు వేస్తారు.

ప్రతి మనిషికీ ఇతనిని చూస్తే తాత్కాలికమైన 'సుపీరియారిటీ'.

కాని మరుగుజ్జుకు మనస్సువుంది — అతని కోర్కెలు ముప్ఫైఅయిదు సంవత్సరాల వయస్సుకు దాస్యం చేస్తున్నయ్.

అతనూ సినిమాతారలను ప్రేమిస్తాడు.

అందమైన వాళ్ళను చూసి మనస్సు పడతాడు.

తనను అందరూ విచిత్రమైన జంతువులా చూస్తూంటే యేడ్చాడు.

"భగవంతుడు తన నిట్లా శపించాడు.. దొంగ వెధవ, వాడసలు లేడు...'' అనుకుంటాడు.

''ప్రపంచంలో ప్రతి మనిషికీ ఒక భార్య - అది వో జన్మహక్కు...ఆఖరికి ముక్కు పూర్తిగాలేని రిక్షా లచ్చిగాడికి కూడా వొక భార్యవుంది"

కాని, తనకు లేదు. భగవంతుడు కరుణామయుడు.—

ఆ మాట 'బావా' అని రంగి నోరారా పిల్చిననాడు తోచింది.

నల్లగాఉండే రంగికి - నవ్వితే బుగ్గలు వుబ్బినా ముఖంమీద స్ఫోటకం మచ్చలు పూడవు—

జాలిపడింది మరుగుజ్జును చూసి.

దిక్కులేని రంగిని తన దానిని చేసుకుని మగదిక్కు అవుదామనుకున్నాడు మరుగుజ్జు.

"ఏరా, పెళ్ళైందిగా, ఇంకా విచారం ఎందుకు?"
"విచారం అంతా అందుకేరా".

ఆమాటవిని పక్కున నవ్వింది రంగి. ఆడిచ్చిన రెండు రూపాయలూ కొంగున ముడేసుకుంటూ.

యెందుకు నవ్విందా అని యెర్రి ముఖమేసాడు రంగడు

ఒంగి గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకుంది.

''దేము డన్యాయం, సెయ్యలేదు... నాకూ అంద సూపించాడు,'' అనుకు న్నాడు రంగడు ఆనాడు ఆమె వాళ్ళో వొదిగిపోతూ.

* * *

రాత్రి రంగడికి ఆలోచనలతో నిద్రే లేదు. తెల్లవారి ఒక కునుకు తీసాడేమో ఆలస్యంగా లేచాడు నిద్రనుంచి.

గబగబా పోయి జోగిదగ్గర రెండి డ్డెన్లు తిని ఆలోచించాడు—చీరెకు సరిపడే డబ్బెక్కడ దొరుకుతుందా అని.

'యెల్లేదన్నా, స్టేషనుకాడ పాత బట్ట లమ్మే గురవయ్యకాడ కొనాలన్నా. అయిదు రూపాయ లవుతుంది,?'

కాల్చిన మూడు బీడీల రవ్వలు మెద డును మేల్కొల్పాయి.

జోగిదగ్గర చేతిసంచి అరువు తీసుకుని బయల్దేరాడు. ''బిచ్చాలు — ఆడి భార్య ఈ వేళప్పుడు ఇంటిపట్టున వుండరు. యెక్కడో తాపీపనికి పోతారు —''

పరిచయమైన ఇల్లు—బయట తాటా కుల దడి—త్రోసుకుని లోపలికి వెళ్లాడు, కోళ్ళగూడుదగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఊపిరి బిగబట్టాడు.

మెల్లగా రెండుకోళ్ళను తీసి కాళ్ళకు తాడుకట్టి సంచిలోవేసి మూతి బిగించి నడిచాడు మార్కెట్ వైపు.

* * *

సిల్కుచీరె తీసుకుని నాణ్యం పరిశీ లించాడు రంగడు.

చిరుగులు కన్పించకుండా చక్కగా మాసికలు వేసి వున్నాయి. పాతబట్టల గురవయ్యకు మూడు రూపాయలు చెల్లించి బయటపడ్డాడు.

ఒక సబ్బూ — గడ్డ పవుడరూ — ఒక చెండు మల్లెపూలు — కాకా హోటల్లో మిగిలిన ముప్పావలాతో సుష్టిగా చపాతీ తిని రంగి ఇంటికి బయిల్దేరాడు.

చంద్రుడు సౌందర్య పోటీలో ని అందాల రాణిలా - అందాన్ని విరజిమ్మ టానికి ఆరాట పడుతున్నాడు.

వెనుకవున్న యెలక్ట్రిక్ దీపపు కాంతికి తన నీడ పొడుగ్గా కనిపించింది రంగడికి. మనస్సు చెప్పలేని ఆనందపు టంచులను తాకింది — మేడలు కడుతున్న ఊహలలో నడిచాడు రంగడు.

"...ఈపాటికి రంగి నిద్రపోతూ వుంటుంది - తను తలుపు తడతాడు. చీరె అరుగు ప్రక్కన దాచి నిలబడుతాడు- నిద్రమత్తు వదలక కళ్ళు నులుము కుంటున్న రంగి ముందు...

"చీరె తేలేదే ?'' అని కోప్పడుతుంది

''ముద్దిత్తే''— అంటాడు తను.

పెదాలు తడుపుకున్నాడు రంగడు నడుస్తూనే.

* * *

గుడిసెలో దీపం సన్నగా వెలుగుతూ వుంది.

అతన్ని చూసి దూరాన కుక్క మొరిగింది.

ప్రేమతో నిండిన మనస్సుతో ''రంగమ్మా''? అని ముద్దుగా పిలిచాడు.

వెన్నెల కొంచెం వేడిగావుంది.

బీటలిచ్చిన తలుపు.

వెన్నెల వెలుగు మింగిన గది.

ఓ జవాబులేని పిలుపు.

—తలుపును చేత్తో తట్టాడు.

—వోటి మోత!

లోన నులక మంచం కిర్రుమంది.

"యెవరూ?"—నూతిలోంచి స్వరం

''పడుకో - యెవడొత్తా డిప్పుడు—'' తలుపుకు చెవి ఆన్చాడు మరుగుజ్జు.

—''రంగీ!'' వొక మగ స్వరం.

ముద్దు, దాని వెనుక సన్నని తియ్యని నవ్వు.

బీటలు వారిన తలుపు. యెడ యెడంగా కూర్చబడ్డ బేలుచెక్కల తలుపు.

తలుపు సందులో కన్నిరికించాడు రంగడు.

పైకప్పు చిల్లులుగుండా ప్రవహిస్తున్న వెన్నెల...ప్రక్కన నులక మంచం — వెన్నెల కాంతికి నల్లని రంగి రూపం — లీలగా కనిపిస్తుంది —

రంగి ఒక్కర్తి కాదు —

— ప్రక్కన మరొకడున్నాడు.

తెల్లబట్టలతో తాపీమేస్త్రి బిచ్చాలు.

గాలి పొరలను ఛేదిస్తున్న ఆయాసపు ధ్వని —

కండలు తిరిగిన మేస్త్రీ చేతులు ఇనుప గొలుసుల్లా ప్రవర్తించినై.

—బాధతో మూలిగిన స్వరం వినిపించింది.

పై సంఘటన రంగడు చూసింది ఒక్క క్షణం.

అతని రక్తనాళాలు ఒక్కసారి వేడితో కదిలాయి.

అతను కోపంతో ఒణికి పోయాడు.

వెనక్కి తిరిగాడు రంగడు.

వెన్నెలకి అతని నీడ పొట్టిదయింది.

——మరీ పొట్టిదయింది.

వికృతంగా వెక్కిరించింది.

పొట్లంలో వున్న మల్లెపువ్వులు ఫక్కున నవ్వాయి—

కోపంతో నేలకు విసిరికొట్టాడు—కసి తీరా తొక్కాడు.

చేతిలో వున్న చీరెను దూరంగా విసిరాడు.

భారం తీరినట్లు నిట్టూర్చి నింపాదిగా నడిచాడు.

చంద్రుడు చల్లబడ్డాడు.

మరుగుజ్జు కోపం పోయింది.

దూరాన దేముడి గుడి కొక్కిరించింది.

"రంగి కాదు నన్ను అన్యాయం చేసింది—నన్ను ఈ రూపంలో సృష్టించిన భగవంతుడు,"—అనుకున్నాడు.

దూరాన ఉన్న కుక్క భౌ భౌ మని మొరిగింది.

★